69

Ἔτος Β'. Κέρκυρα τῇ 9 Νοεμβρίου 1896 Ἀριθ. 59

ΛΑΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐτησία δραχμὰς. . . . 8.
Ἑξάμηνος » . . . 5.
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φράγκα 10.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΟΛΙΤ. ΦΥΛΛΟΝ
5 ΛΕΠΤΑ 5
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΛΕΙΩ

Ἐν τῇ ά. σελίδι ὁ στίχος λεπτὰ 50.
Ἐν τῇ β'. καὶ γ'. » » 30
Αἱ Εἰδοποιήσεις εἰς τὴν δ'. » 15
Τιμὴ ἑκάστȣ προηγȣμ. φύλλȣ » 20

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

Μόλις φθάσας εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Θεοτόκης ἔσχε μακρὰν μετὰ συντάκτου τοῦ «Ἄστεως» συνέντευξιν, καθ' ἣν προκληθεὶς, ἀνέπτυξε τὸ νέον πολιτικὸν πρόγραμμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐργασθῇ τὸ Τρικουπικὸν κόμμα.

Τοῦ φύλλου τοῦ «Ἄστεως» ἀναρπάστου γενομένου παρὰ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, περιοριζόμεθα μεταφέροντες τὰς ἑξῆς περικοπὰς, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ εἰλικρίνεια τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ μας.

Κατ' ἀρχὴν μὲν ἀποκρούσας ὡς ἄκαιρον τὴν ἀνακίνησιν τῆς ἀρχηγίας τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἦτο διατεθειμένος ν' ἀναδεχθῇ τὸ ἀξίωμα τοῦτο σήμερον, ἰσχυρίσθη δὲ ὅτι θεωρεῖ ἐν πρώτοις ἀναπόφευκτον τὴν συντέλεσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἔστω καὶ διὰ θυσιῶν τινων ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν.

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀμέσου ἐπιτεύξεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἔφερε τὸ πρόσφατον Κρητικὸν ζήτημα κατὰ τὸ ὁποῖον Κυβερνήσεις, ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τύπος ἡμιεπίσημος ἐναμίλλως διηγωνίσθησαν νὰ μᾶς ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν εἴχομεν τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα ὅπως διαχειρισθῶμεν ἐδαφικὴν ἔκτασιν μείζονα ἐκείνης τὴν ὁποίαν διαχειριζόμεθα ἤδη, ἕνεκα τῆς ἀφερεγγυότητος εἰς τὴν ὁποίαν διατελοῦμεν.

Τὴν ἐν ἐντελείᾳ ὀργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων θεωρεῖ ἐπείγουσαν καὶ ἀπαραίτητον. Τὸ ζήτημα τοῦ στρατοῦ, εἶπεν, εἶναι ζήτημα οἰκονομικόν.

Ἂν δὲ θέλωμεν νὰ ὀργανώσωμεν στρατὸν, ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι θὰ δαπανήσωμεν ποσὰ πολὺ ἀνώτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶναι σήμερον ἀναγεγραμμένα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν αὔξησιν ταύτην, θέτοντες τὴν χεῖραν ἐπὶ δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι διαγράφομεναι ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ συσπειρώσουν ἐναντίον ἡμῶν στοιχεῖά τινα συνειθισμένα νὰ φωνάζουν ὅταν διαταραχθῶσιν ἐκ τῶν ἕξεων τοῦ νὰ ζῶσιν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς δαπάνας ἐπαρκεῖς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, θ' ἀναγκασθῶμεν ἴσως νὰ θίξωμεν καὶ δαπάνας, αἱ ὁποῖαι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἴσως εἶναι σεβασταὶ, ἀλλ' εἰς τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ προβαίνωμεν ἐν τῇ σημερινῇ ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ τῆς ἀναπτύξεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων.

Ἐρωτηθεὶς ἐὰν θεωρεῖ εὔκολον τὴν ἐφαρμογὴν τοιούτου προγράμματος ὑφ' ἑνὸς κόμματος, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς.

Τὴν θεωρῶ δυσχερεστάτην. Γνωρίζω δ' ὅτι πολλοὶ πολιτευταὶ εἶναι δυνατὸν νὰ συντριβῶσι προτοῦ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον διέγραψα πρὸς ὑμᾶς. Ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων, ἢ τοὐλάχιστον οἱ ἐπιδρῶντες ἐπὶ τῆς γνώμης αὐτῶν, κάθε ἄλλο εἶναι σήμερον διατεθειμένοι ἢ ν' ἀποδεχθῶσι νέα βάρη, νέας θυσίας καὶ ἀποκοπὴν παροχῶν, ὅπως αὐξήσωμεν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἐξ ἄλλου φρονῶ, ὅτι ἡ στιγμὴ τῆς ἀπολύτου ἀληθείας ἐπῆλθεν, οὐδ' εἶναι τίμιον σήμερον διὰ πολιτευτὴν, σεβόμενον ἑαυτὸν, νὰ ζητῇ, κρύπτων τὴν ἀλήθειαν ν' ἀναρριχηθῇ μέχρι τῆς ἐξουσίας. Τὸ κατ' ἐμὲ οὐδεμίαν αἰσθάνομαι διάθεσιν νὰ φθάσω μέχρι τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ μεταβληθῶ εἰς μηχανὴν παύσεων, διορισμῶν καὶ μεταθέσεων.

Περὶ δὲ τῆς δράσεως τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς εἶπε τὰ ἀκόλουθα.

Ὡς εἶπον, θεωρῶ δύσκολον τὴν ἐπικράτησιν αὐτῶν, δὲν δυσκολεύομαι δὲ νὰ παραδεχθῶ, ὅτι ὁ ἀνακηρύττων ταύτας καὶ σκεπτόμενος νὰ τὰς ἐφαρμοσῃ μικρὰν ἔχει ἐλπίδα καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τοὐλάχιστον νὰ διατηρηθῇ ἐπ' αὐτῆς. Ἀλλ' ἐλπίζω τέλος πάντων ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη, πρωτοστατούντων τῶν ὑγιῶν στοιχείων τοῦ τύπου, θ' ἀνανήψῃ καὶ θὰ ἴδῃ ποῦ ὁδηγεῖ τὸν τόπον τὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ κυβερνῶν αὐτόν. Ἐλπίζω εἰς τὴν ἀηδίαν ἐκ τῆς σημερινῆς καταστάσεως καὶ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς συμέπειαν, τὴν ἀντίδρασιν. Ἀνομολογῶ δ' ὅτι καὶ ἐν τῇ μὴ ἐπαρκεῖ αὐτῆς ὑποστηρίξει ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς πολιτείας, διορῶ τὸν κίνδυνον τοῦ ναυαγίου αὐτῶν. Φυσικὰ, ἐὰν θέλομεν νὰ ἴδωμεν τὰς ἀρχὰς ταύτας προαγομένας, ἀνάγκη νὰ ἴδωμεν αὐτὰς ἐξασφαλιζομένας ὑπὸ τοῦ Στέμματος, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν μεταβολῶν.

Αἱ γνῶμαι αὗται τοῦ κ. Θεοτόκη τὰς ὁποίας μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν φιλαληθείας ἐξέφρασε, ζωηρὰν παρήγαγον ἐντύπωσιν ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐνταῦθα, τὸ δὲ «Ἄστυ» κρίνων αὐτὰς ἐπάγεται τὰ ἑξῆς.

«Η ἐντύπωσις ἐκ τῆς μετὰ τοῦ κ. Θεοτόκη ὁμιλίας τῆς δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ «Ἄστεως» ὑπῆρξε γενικῶς αὕτη· ὅτι ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς δὲν εἶναι φίλαρχός τις ἐπιζητῶν τὴν ἐξουσίαν, τοὐναντίον δὲ μᾶλλον φαίνεται ἀποστέργων τὰς βαρυτάτας αὐτῆς εὐθύνας καὶ μὴ ἀποδεχόμενος αὐτὰς εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ δημοσίου βίου, τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς προγράμματος ἐπιβολῆς ἀνωτέρας τῆς συνήθους μικροπολιτικῆς, τῆς ἀναλήψεως ἠθικῶν τινων ὑποχρεώσεων.»

ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ποῦ στηριζόμενοι οἱ συντάκται τῆς «Ἐρημ. τῶν Εἰδήσεων» ὑποστηρίζουσι δι' ἀλλεπαλλήλων ἄρθρων τὴν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κερκύρας θρόνον ἀνάρρησιν τοῦ νῦν ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικῆς κοινότητος κ. Ἀντωνίου Παράσχη.

Δὲν ἀρνούμεθα τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς τόσας ἀρετὰς αἵτινες περικοσμοῦσι τὸν διαπρεπῆ κληρικὸν ὑπὲρ οὗ ἡ συνάδελφος τόσον ἐνθύμως συνηγορεῖ, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν διατὶ, ἐνῷ μεταξὺ τῶν Κερκυραίων ἱερέων ὑπάρχουσιν οἱ δυνάμενοι νὰ τιμήσωσι τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα, ζητεῖται ὁ διορισμὸς Ἀρχιερέως μὴ Κερκυραίου.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἅπαντες οἱ μέχρι τοῦδε ξένοι οἱ χρηματίσαντες Ἀρχιεπίσκοποι Κερκύρας ἀπέτυχον. Μὴ γνωρίζοντες τὴν κατάστασιν εἰς ἣν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ τῆς Κερκύρας πράγματα εὑρίσκονται, ... εἰς τὰς συμβουλὰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣ4.Υ1 Φ5.0045

μιον ἐφιλοδώρησεν αὐτῷ τοιαύτην περγαμηνήν, χωρὶς ν' ἀναμείνη νὰ πλέξωσι τὸν πανηγυρικὸν τῶν Ἡρακλείων αὐτοῦ ἄθλων οἱ ἀγαθοὶ κάτοικοι τῆς κώμης Σκριπεροῦ οἱ ἐπὶ μακρὸν διάστημα χρόνου ἀφθόνως θρέψαντες τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς τῆς ἐπιστήμης του.

Ἡμεῖς δὲν ἀκολουθοῦμεν τὴν τακτικὴν αὐτοῦ μισήσαντες ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὴν περιαυτολογίαν. Ἐὰν ἐκεῖνος ἔλαβε ἐν τῇ ἀγροτικῇ του καλύβῃ ἀνατροφὴν ἐξέχουσαν ὥστε νὰ διακρίνῃ ἀπταίστως τοὺς παροδίτας τῶν τριόδων, τοῦτο μαρτυρεῖ ἐξέχουσαν ἱκανότητα, ἡμεῖς ὅμως πατροπαράδοτον ἔχοντες ἀξίωμα τὸ «Ma di color non raggioniam ma guarda e passa» ἀφίνωμεν τὴν κοινωνίαν ἐνῷ βιοῦμεν νὰ κρίνῃ ὁπότερος ἡμῶν στερεῖται τῆς κοινοτέρας ἀνατροφῆς, ἡμεῖς, οἵτινες δι' εὐγενοῦς τρόπου ἁπλῶς ἐξιστορήσαμεν τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἢ ὁ κ. Τζιλιμπάρης ὅστις ὁσονδήποτε ἔξοχον μόρφωσιν καὶ ἂν ἔλαβεν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ δὲν ἀπεμακρύνθη ὅμως, ὡς δεικνύει, παντάπασι τῆς χύδην ἀληθῶς ἀγροτικῆς διαπλάσεως ἧς ἔτυχε ἐν τῇ καλύβῃ του ἐν Σκριπερῷ.

Πρὸ τοῦ δὲ θέσω τέρμα εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς μου θεωρῶ ἀναγκαῖον, φίλε κ. Συντάκτα, νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὸν ὅτι ὁ γηραιὸς Ἰατρὸς κ. Ν. Μάρκης τὴν στιγμὴν ταύτην ταξιδεύει ἀνὰ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν παρὰ τῷ Colci. Πιστεύω ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπανακάμψῃ· ὅπως δήποτε ὅμως θὰ εἶνε ἐνταῦθα τὸν Δεκέμβριον ὅτε ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη θὰ πατάξῃ τὴν θρασύτητα τοῦ ὑβριστοῦ.

Ἐν Κερκύρᾳ τὴν 3 Νοεμβρίου 1896

Διαπιστοῦμαι μετὰ τῆς ἰδιαζούσης ὑπολήψεώς μου πρὸς ὑμᾶς

Ὅλως ὑμέτερος
Δ. ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ
Δικηγόρος.

Κύριε συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος «Λαός»

Στερούμενος τῶν μέσων ὅπως δείξω τὰ ὑφ' ὧν ἐμφοροῦμαι αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν εὐεργετοῦντά με θὰ μὲ ὑποχρεώσητε καταχωροῦντες ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀξιοτίμῳ Ἐφημερίδι τὰς ἑξῆς ὀλίγας λέξεις.

« Ἡ σύζυγός μου, πρὸ μηνῶν πολλῶν παθοῦσα τὴν ὑγείαν καὶ μὴ δυναμένη νὰ νοσηλεύηται κατ' οἶκον προσέδραμεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον, ὅπερ ὁμολογουμένως ἀπό τινος χρόνου πᾶσαν ἄλλην ὀνομασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἢ τὴν τοῦ Νοσοκομείου τὴν ὑπενθυμίζουσαν κατάστημα ἀγαθοεργόν.

Ἐν τῷ καταστήματι ἐκείνῳ δύο ἐπαρουσιάσθησαν ἰατροὶ ὁ κ. Παστέλης καὶ ὁ κ. Νικόδημος, οἵτινες ἀφ' οὗ δῆθεν πολλὰ ὡμίλησαν εἰς γλῶσσαν ξένην ἀπεφάσισαν ὅτι ἡ ἀσθενὴς οὐδεμίαν ἐλπίδα ἰάσεως παρεῖχε καὶ ὅτι μόνον πρὸς χάριν θὰ ἐκράτουν αὐτὴν ἐπί τινας ἡμέρας. Ἡ ἀσθενὴς αὕτη διέμεινεν ἐκεῖ δύο μῆνας ὁλοκλήρους καὶ πράγματι καθ' ἡμέραν ἐδεινοῦτο ἡ κατάστασις, ὥστε ἐγὼ ὡμολόγησα ὡς ἀληθῆ τὴν καὶ μετὰ Χριστὸν ἐμφάνισιν προφητῶν, μὴ ἐννοῶν ὅμως νὰ ἀφήσω αὐτὴν νὰ ἀποθάνῃ μακρὰν ἐμοῦ καὶ τῆς μητρός της καὶ μετὰ τὴν συμβουλὴν τῶν ἄνω ἰατροχειρούργων παρέλαβον αὐτὴν ὅτε κατὰ τύχην διερχόμενος τοῦ Φαρμακείου κ. Ζαβιτσιάνου θείᾳ ἐμπνεύσει εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ καὶ κατὰ τύχην εὗρον ἐκεῖ τὸν ἰατρὸν κ. Βόγγολην Τεμπονέραν ὅστις ἐπισταμένως ἐξετάσας τὴν ἀσθενῆ ὡμολόγησεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ νόσου σοβαρᾶς ἀλλ' ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐξήντλησεν εἰσέτι τὰ μέσα αὐτῆς, καὶ πράγματι διωρίσας αὐτῇ θεραπείαν ἄλλην ἢ τὴν ὑπὸ τῶν τοῦ Νοσοκομείου ἰατρῶν κατώρθωσεν μεγάλως ἐπὶ τὸ κρεῖττον νὰ μεταβάλλῃ τὴν κατάστασιν ἐκείνης ἥτις κατὰ τοὺς Παστέλλη καὶ Νικόδημον ὀλίγας μόνον εἰσέτι ὥρας θὰ ἠδύνατο νὰ ζήσῃ, καὶ σήμερον ἤτοι μετὰ τριακονθήμερον θεραπείαν αὕτη εἶναι ἐντελῶς καλὰ καὶ ἐργάζεται.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ τῶν θερμοτέρων εὐχαριστήσεων.

Διαμένω ὅλως Ὑμέτερος.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΝΤΕΛΙΟΣ
ἀπὸ χωρίον Πέλεκα

Ἀνέκδοτα

Λέγουσιν, ὅτι ὁ Βίκτωρ Οὐγγώ, ὅτε ἐδημοσίευσε τοὺς Ἀθλίους, ἀνυπομονῶν νὰ μάθῃ εἰδήσεις περὶ τοῦ συγγράματός του, ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἐκδότην του, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν πρὸς πώλησιν ἀποστολήν, τηλεγραφικὴν ἐπιστολὴν περιλαμβάνουσαν τοῦτο « ; » εἰς ἣν ὁ ἐκδότης ἀπήντησεν πάραυτα δι' ἑτέρας καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕφους « ! »

Δύο κουάκεροι τῆς Ἀγγλίας ἀπεχωρίσθησαν, ἀφοῦ πρότερον ὑπεσχέθησαν εἰς ἀλλήλους τακτικὴν ἀλληλογραφίαν. Ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο ἀνυπομονῶν νὰ μάθῃ εἰδήσεις περὶ τοῦ συντρόφου του, ἀλλὰ πιστὸς εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰκονομεῖν τὰς λέξεις, ἀποστέλει εἰς τὸν ἄλλον ἓν ὡραῖον φύλλον χάρτου, ἀφ' οὗ ἦχε χαράξει τὸ ἁπλοῦν τοῦτο σημεῖον « ; » ὁ δεύτερος ἐννοεῖ θαυμασίως, ὅτι τὸ ἐρωτιματικὸν τοῦτο σημεῖον τοῦ φίλου του σημαίνῃ « τί νέα; » καί, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ ἀνταποκριτοῦ του, τῷ ἀποστέλλει διὰ τοῦ ἐπιστρέφοντος ταχυδρομείου ἓν ἐπίσης ὡραῖον φύλλον χάρτου λευκόν, ἀφ' οὗ ἐσημείωσε « Ο. »

Ὑπουργὸς ἐπικρατίας τινὸς ἐρωτηθείς, διατί δὲν προβιβάζει τοὺς ἠθικούς, καὶ ἱκανούς. — Διότι οὐδ' ἐμὲ προήγαγεν ἡ ἀξία καὶ ἱκανότης, εἶπεν, ἐν πάσῃ ἀγαθοσύνῃ.

Τοῦτο εἰς ποῖον τόπον ἐφαρμόζετε;

Ἐφαρμόζετε διὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπου οὐδεὶς Γέρων ὑπάρχει.

Ἀναγινώσκομεν παρὰ Πλάτωνι, ὅτι, ἐν ᾧ οἱ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπήγαινον νὰ ζητήσωσι τὴν ἀλήθειαν εἰς τοὺς ἐν Μέμφει καὶ Σάει ἀρχαίους ναούς, οἱ Ἱερεῖς ἀπήντων εἰς αὐτούς· «Ἕλληνες ἀεὶ παῖδες ἐστέ, Γέρων δὲ ἕλλην οὐκ ἔστιν» κ τ λ.

Ἐμπορός τις μεταβὰς εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας δι' ἐμπορικάς του ὑποθέσεις, μεγάλως ἠπόρει ἀκούων τὸν ὑπηρέτην τοῦ Ξενοδοχείου νὰ ὀνομάζει αὐτὸν Ἐ ξ ο χ ώ τ α τ ο ν. Ἀπωλέσας τὴν ὑπομονὴν παρατηρεῖ εἰς τοῦτον ὅτι δὲν εἶναι Ὑπουργός, ἀλλ' ἁπλοῦς ἔμπορος καὶ οὐδὲν δικαίωμα εἶχεν εἰς τίτλον τοιοῦτον. Μὴ χάνεσαι, ἀπεκρίθη ὁ ὑπηρέτης, ἐδῶ εἰς τὴν Νεάπολιν προσαγορεύωμεν μὲ τὸν τίτλον τοῦ Ἐ ξ ο χ ω τ ά τ ο υ καὶ κάθε κατεργάρη!

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΚΑΘΕΚΛΟΠΟΙΪΑΣ & ΨΗΚΤΡΩΝ
ΑΔΕΛΦ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Ἐν τῷ γνωστῷ τούτῳ Καταστήματι τῷ διευθυνομένῳ παρὰ τῶν Κ. Κ. Ἀδελφῶν Βασιλειάδη πωλοῦνται καθέκλαι παντὸς εἴδους διὰ οἰκίας καὶ καφενεῖα, ἐπίσης πολυθρόνες διὰ κουρεῖα καὶ διάφορα καθίσματα πολυτελείας ἁμιλλώμενα καὶ αὐτῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν.

Ἐπίσης κατασκευάζονται ψῆκτραι (Βοῦρτσες) πρὸς χρῆσιν πατωμάτων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν τὸ ξυλεμπορεῖον τοῦτο κεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Κωνσταντίνου πρὸς τὸ κάτω μέρος τῆς κλίμακος τῆς Μητροπόλεως. (4)

Οἱ θέλοντες νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὸν «Λαὸν» δικαστικὰς ἀποφάσεις ἢ ἄλλα σχετικὰ θὰ εὕρωσι μεγίστην ἔκπτωσιν εἰς τὴν πληρωμήν.

ΚΟΝΙΑΚ—ΚΟΝΙΑΚ

Γνήσιον, ἐκ μοσχάτων σταφυλῶν, ἀμιγὲς ξένων οὐσιῶν, εὔγεστον καὶ τονωτικόν, ἐξόχως ἀνώτερον ὅλων τῶν γνωστῶν Κονιάκ, εἶναι τὸ νεωστὶ εἰς τὴν ἀγοράν μας εἰσαχθὲν

ΚΟΝΙΑΚ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΕΔΙΤΖΗ καὶ Σ.ας.

Μία ἁπλῆ δοκιμὴ πείθει καὶ τὸν ἀπαιτητικώτερον περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ Κονιὰκ τούτου, ὅπερ Βασιλεὺς τῶν Κονιὰκ δικαίως δύναται νὰ κληθῇ.

Ἀποθήκη, εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα Ἀθανασίου Μπάλμπη (πρῴην Ἀλέξη) καὶ Στυλιανοῦ Ῥιζικάρη.

Τιμὴ ἑκάστης φιάλης Δραχ. 3. 50. (24)

Πᾶσα ἀπόδειξις τοῦ ἡμετέρου Τυπογραφείου θεωρεῖται ἄκυρος ἂν δὲν φέρῃ τὴν σφραγίδα «Τυπογραφεῖον Κλειὼ» καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διευθυντοῦ κ. Χ. Ν. Μούτσου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠ. «ΚΛΕΙΩ»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ